

Երևան, 27 Փետրվար, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 22

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Օրինութիւն երգեցէք Տիրոց, դուք՝ ասպուածավախ մարդիկ,
փառաւորեցէք զայն, դուք՝ սերունդները մեր հայրերուն.
Վախցէք անկէ, ով զաւակներ Ասպուծոյ ժողովուրդին:
Որովհեք ջանքեանց ու ջարհամարհեց փառապեալին աղօթքը,
անկէ երես ջարձուց, այլ՝ զինք կանչած ապեն լսեց:
Ժողովուրդին մեծ հաւաքոյթին մէջ պիտի օրիներգեմ քեզ,
քու երկիւդի ունեցողներուն դիմաց պիտի ընծայեմ ուխտած զոհերս:
Չքաւորները պիտի ուփեն ու կշդանան,
Տերը պաշտելու եկողները պիտի օրիներգեմ զայն:
Տերը երկար ու երջանիկ կեանք դրա անոնց:
Աշխարհի ջորս կողմերը պիտի դառնան եւ ընդունին Տերը,
բոլոր ժողովուրդներն ու ցեղերը պիտի զան անոր երկրպագելու:
Որովհեք թագաւորութիւնը Տիրոցն է,
ան է որ կը պիտէ ազգերուն վրայ:
Անոր առջեւ պիտի խոնարհին աշխարհի բոլոր յղիացածները,
անոր առջեւ ծունկի պիտի զան բոլոր հող իջնողները,
մահկանացու բոլոր մարդիկ:
Գալիք սերունդները Տիրոց պիտի ծառայեն,
եւ անոր մասին պիտի պապմուի զալիք բոլոր դարերուն:
Սերունդները ապագայ սերունդներուն պիտի պապմեն
Տիրոց արդարութիւնը եւ անոր գործերը:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, նսծեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աշ քո հովաննի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԳՈՀԱԲԱՍՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Ահա զանգափի բառերը կը փոխարինուին փառաբանանքի ու շնորհակալութեան բառերու: Շարունակութիւնը 22րդ Սաղմոսին, ուր Դաւիթ փառապանքի, ցախ, ու լրումի վիճակի մէջ, Ասպուծոյ ուղղելով իր խօսքը, որ ինչո՞ւ արդեօք զիս լրեցիր, մենակ թողեցիր, սակայն, այս բառերուն մէջ մենք փեսանք Քրիստոսի կերպարը, եւ ահա այդ զանգափի բառերը կը փոխարինուին փառաբանանքի: Այդպէս ալ աւարտած էր նախորդ հագուածի վերջին բողը. «Քու հոչակդ եղբայրներուս պիտի պարմեմ, ժողովուրդիդ հաւաքոյթին մէջ քեզ պիտի օրիներգեմ»:

Ահա այդ օրիներգութեան բաժինն է, որ այսպես կը ներկայանէ: Օրիներգութեան հետ մէկրեղ նաև յաղթանակի երգ է: Քրիստոս իր փառապանքին մէջ իսկ կը փեսնէ իր յաղթանակը: Եւ այդ յաղթանակը բանի մը կերպերու մէջ կը ներկայացուի:

ա. Եկեղեցւոյ հասպափուիլը: Երբ կըսէ. «Ժողովուրդիդ հաւաքոյթին մէջ քեզ պիտի օրիներգեմ»: Հաւաքոյթ բառը այսպես կը նշանակէ, այն հաւաքը ուր Ասպուծոյ ժողովուրդը պիտի հաւաքուի: Անոնք ինչպէս պիտի հաւաքոյթ կազմեն, եթէ ոչ, լսելով Ասպուծոյ խօսքը, Անոր բերած բարի լուրը, Արքայութեան աւելիխը, Ահա Քրիստոսի աշխարհ գալուն ու Անոր խաչուելուն նպարակն ու ծրագիրը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ, Ասպուծոյ արքայութեան քարոզութիւնը: Այդպէս ալ կը ներկայացնէ Մաքրեւոսի Աւելիխը. «Յիսուս կը քարոզէր Ասպուծոյ արքայութեան մասին, կը սորվեցնէր եւ կը քժշկէր»:

բ. Ահա ճիշդ այս եկեղեցւոյ մէջ է որ Ասպուծոյ սուրբ անունը կը փառաւորուի ու պիտի փառաւորուի: Եւ ինչո՞ւ այդ սուրբ անունը փառաւորուի, ճիշդ այդ մեծամեծ գործերուն համար, եւ այդ մեծամեծ գործերը կապարուած Քրիստոսի խաչելութեամբ, թաղմամբ, եւ յարութեամբ: Այլ խօսքով՝ փրկութեան գործը: Մարդուն շնորհելու մեղքերու քաւութիւն եւ թողութիւն, ժառանգորդ դարձնելու երկինքի արքայութեան:

Սաղմոսին երկրորդ բաժինը, ուր առաջին համարը կը ներկայացնէ, թէ ովքեր են եւ ովքեր պէտք է ըլլան հաւաքոյթին եկող մարդիկը:

ա. Ասպուծավախ: Ասպուծավախ բառը, մէկ այլ ուրիշ գեղ ալ կարպայայփուի Դաւիթ, որ անոնք են, որոնք մեղքէն ու չարիքէն հեռու կը մնան: Ասպուծավախ մարդը վախի ու սարսափի մէջ ապրող մարդը չէ, որովհենքու Առաքեալը պիտի ըսէ. «Հոն ուր սէր կայ, հոն վախ չկայ»: Ուրեմն, ասպուծավախութիւնը, մեղքէն հեռու մնալու վիճակն է: Ովքեր են հաւաքոյթին մասնակից եղող մարդիկը, այն մարդիկն են, այն սերունդն են, մեր հայրերուն: Ասպուծածաշունչին մէջ երբ կը հանդիպինք «մեր հայրերուն» արդարայալութեան, նկափի ունի, Արքահամի, Խսահակի եւ Յակոբի: Այս անունները մեզ կը յիշեցնեն այդ անձերուն ունեցած հնազանդութիւնը, հաւաքարամութիւնը եւ հաւաքը առ Ասպուծ: Ուրեմն, յիշեցում մըն է, փառաւորեցէր զայն, դուք՝ սերունդները մեր հայրերուն: Այնպէս ինչպէս մեր հայրերը փառաւորեցին, դուք ալ իրեւ անոնց սերունդները, նոյնպէս փառաւորեցէք: Ի վերջոյ, այդ հայրերուն ճամբով, անոնց սերունդները Ասպուծոյ ժողովուրդին զաւակները պիտի ըլլային: Ահա կապարուելիք բարիքները, «Զքաւորները պիտի ուրեն ու կշփանան»: Ինչ է այն ուրենիքը որ քաւորները պիտի ուրեն, ու երբ ուրեն պիտի կշփանան: Քրիստոսի խօսքին հետ եթէ համեմափենք, «Երանի անօթիներուն, որովհենքեւ անոնք պիտի կշփանան»: Ինչ է անոնց կերածը, որ պիտի կշփանան: Եթէ խօսքի շրջագիծը հաւաքոյթ բարին հետ պահենք, ապա այդ հաւաքոյթին ինչ է որ կը հրամցուի, եւ որու է որ կը հրամցուի: Եթէ ոսուեցաւ այդ հաւաքոյթը Ասպուծոյ եկեղեցւոյ մասին է, ուրեմն այնքեղ հաւաքուղները քաւորներ են, ինչո՞վ քաւորներ են: Քրիստոսի կըսէ. «Երանի հոգիով արքապուներուն»: Զքաւոր բառն ալ այն նոյն աղքատն է, չունեւորը: Երբ կու զայ այդ հաւաքոյթին այնքեղ ուրեն եւ կշփանալու: Այնպես հրամցուածը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ նոյնինքն՝ մարմինն ու արինը Փրկչին: Առաւել եւս այնպես հրամցուածը Ասպուծոյ խօսքին ճաշակումն է, այնպէս ինչպէս Քրիստոս իր փորձութեան պահուն պիտի ըսէր. «Մարդ միայն հացով չապրիր, այլ՝ Ասպուծոյ խօսքով»: Ահա կշփանալու կողքին մէկ այլ ուրիշ խոսքումն ալ կայ, երկար եւ երջանիկ կեանքի խոսքումը: Յաճախ մենք բարբեր գոնական օրերու առիթներով իրարու մաղթանքներ կընենք

Կրկնութեան գնով, դարձեալ կու զայ ըսելու, որ պիտի օրիներգեմ քեզ ժողովուրդիդ մեծ հաւաքոյթին մէջ, եւ քու երկիւղդ ու նեցողներուն դիմաց ուխտած զոհերս պիտի ընծայեմ: Ահա կապարուելիք բարիքները, «Զքաւորները պիտի ուրեն ու կշփանան»: Ինչ է այն ուրենիքը որ քաւորները պիտի ուրեն, ու երբ ուրեն պիտի կշփանան: Քրիստոսի խօսքին հետ եթէ համեմափենք, «Երանի անօթիներուն, որովհենքեւ անոնք պիտի կշփանան»: Ինչ է անոնց կերածը, որ պիտի կշփանան: Եթէ խօսքի շրջագիծը հաւաքոյթ բարին հետ պահենք, ապա այդ հաւաքոյթին ինչ է որ կը հրամցուի, եւ որու է որ կը հրամցուի: Եթէ ոսուեցաւ այդ հաւաքոյթը Ասպուծոյ եկեղեցւոյ մասին է, ուրեմն այնքեղ հաւաքուղները քաւորներ են, ինչո՞վ քաւորներ են: Քրիստոսի կըսէ. «Երանի հոգիով արքապուներուն»: Զքաւոր բառն ալ այն նոյն աղքատն է, չունեւորը: Երբ կու զայ այդ հաւաքոյթին այնքեղ ուրեն եւ կշփանալու: Այնպես հրամցուածը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ նոյնինքն՝ մարմինն ու արինը Փրկչին: Առաւել եւս այնպես հրամցուածը Ասպուծոյ խօսքին ճաշակումն է, այնպէս ինչպէս Քրիստոս իր փորձութեան պահուն պիտի ըսէր. «Մարդ միայն հացով չապրիր, այլ՝ Ասպուծոյ խօսքով»: Ահա կշփանալու կողքին մէկ այլ ուրիշ խոսքումն ալ կայ, երկար եւ երջանիկ կեանքի խոսքումը: Յաճախ մենք բարբեր գոնական օրերու առիթներով իրարու մաղթանքներ կընենք

ըսելով. Երկար եւ առողջ կեանք ունենաք, եւայլն: Այսպես փրուած երկար եւ երջանիկ կեանքը յախիտենական կեանքն է:

27 հմրը ցոյց կու բայ գալիք կապարուելիք այն երեւոյթը ուր աշխարհի չորս կողմերէն պիրի դառնան Ասպուծոյ: Քրիստոսի աշակերպները պիրի ըլլային այն առաքեալները, որոնք պիրի վկայէին իրենց գեսածին, լաման ու շօշափածին մասին: Իրենց քարոզութեամբն ալ լսողներ դարձի պիրի գային եւ ընունէին Տէրը, ու Անոր երկրպագութիւն պիրի ընէին: 28 հմր, ինչո՞ւ, որովհետեւ, «Տիրոց կը պարկանի թագաւորութիւնը, Ան է որ կը տիրէ ազգերուն վրայ»: Այս, որքան ալ թագաւորներ, իշխաններ, պետեր, պետութիւններ կան, ի վերջոյ, այդ բոլորը ժամանակաւոր բնոյթ ունին: Այսօր պարմութեան էջերը կը վայեն, թէ անցեալին ինչպիսի թագաւորներ, կայսրեր, թագաւորութիւններ, կայսրութիւններ եղած են, բայց այսօր անոնք գոյութիւն չունին:

29 հմր, ահա աշխարհի բոլոր յդիացածները Ասպուծոյ առջեւ պիրի խոնարհին, այն նոյն բառերը ինչ որ Պողոս Առաքեալ կ'ըսէ. «բոլորը խունկի պիրի գան Անոր առջեւ: Երկնայինները, երկրայինները եւ սանդարամեփականները»: Իսկ այսպես ակնարկութիւնը միայն հող իշնողներուն եւ մահկանացու մարդոց համար է: Պողոս Առաքեալ քիչ մը աւելի անդին կ'երիթայ ներառելու բոլորը:

30 եւ 31 հմրները քիչ մը բարբեր ձեւով, բայց նոյն միփքը կ'արփայայփեն. «Գալիք սերունդները Տիրոց պիրի ծառայեն, ու Անոր մասին իրի պարմուի» եւ ի՞նչ պիրի պարմուի: Ասպուծիս արդարութեան ու Անոր գործերուն մասին: Այսօր ալ մենք, որպէս Ասպուծոյ հաւաքոյթին ժողովուրդը, որքանով կը պարմենք գալիք սերունդներուն Ասպուծոյ արդարութեան ու Անոր գործերուն մասին: Ճիշդ է, բակաւին առաջին շաբաթն է, մեծ պահեցողութեան, բայց քանի մը շաբաթներ յեփոյ, եւ այդ շաբաթները շուրջ կ'անցնին, պիրի դիմաւորենք մեր Փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսի հրաշափառ յարութիւնը, ի՞նչ պիրի պարմենք մեր սերունդներուն, հաւկիթ ներկելու կամ չօրէք շինելու, եւ կամ հոգ չէ, հաւկիթ ներկած ժամանակ նոյնիսկ պարմելու Քրիստոսի բերած փրկութեան մասին, մեր մեղքերուն քաւութեան ու թողութեան մասին: Ասպուծոյ արքայութեան ժառանգորդ դառնալու մասին: Սուրբ Հոգիին բաճարը ըլլալու մասին: Որովհետեւ խօսքերը յսպակ են ու պարզ, Անոր առջեւ բոլոր մահկանացուները պիրի խոնարհին: